

Bilag 1

Spørgsmål 2 1976-77:

»Vil en kommunal registrering af ansatte, der har deltaget i arbejdsnedlæggelser (som f. eks. den registrering, der er omtalt i Kommunen torsdag den 17. marts 1977, side 9), efter forslaget være lovlig:

- hvis der gøres brug af elektronisk databehandling?
- hvis der *ikke* gøres brug af elektronisk databehandling?»

Svar:

1. Forslaget til lov om offentlige myndigheders registre regulerer umiddelbart kun den offentlige forvaltnings edb-registre, dvs. »registre eller andre systemiserede fortegnelser, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling«, jfr. lovforslagets § 1, stk. 2, og nærmere nedenfor under pkt. 5.

For så vidt kunne udvalgets 2. underspørgsmål i og for sig besvares ganske kortfattet med en henvisning hertil.

Justitsministeriet har imidlertid fundet det rigtigst i fortsættelse af sin besvarelse af udvalgets spørgsmål 1 at fremhæve nogle hovedpunkter i gældende ret af betydning for spørgsmålet om offentlige myndigheders adgang til at registrere oplysninger uden anvendelse af elektronisk databehandling (nedenfor under pkt. 2 og 3). En sådan fremstilling kan i øvrigt samtidig danne grundlag for en mere principiel vurdering af rækkevidden af de elementer i det foreliggende lovforslag, der er af betydning for besvarelsen af udvalgets 1. underspørgsmål.

Udgangspunktet for fremstillingen i det følgende er den forståelse af registerbegrebet, der er lagt til grund for udformningen såvel af forslaget til lov om offentlige myndigheders registre som af forslaget til lov om private registre. Herom udtales det i betænkningen om private registre side 59:

». . . I loven anvendes udtrykket »register« om enhver systemiseret opbevaring af oplysninger, hvad enten der er tale om maskinelle opbevaringsformer (magnetbånd, plader m. v.) eller om manuelle kartoteker og lignende. Også systematiske opbevaringsformer, der efter traditionel sprogbrug ikke er registre, er omfattet af loven. Det gælder f. eks. opbevaring af oplysninger i en samling akt-

mapper, der er opbygget efter et bestemt system.«

Der henvises endvidere til den tilsvarende udtalelse i bemærkningerne til § 1 i lovforslaget om private registre.

Det fremgår heraf, at der foreligger en registrering ikke blot i de tilfælde, hvor en indkommet eller indsamlet oplysning – eventuelt efter at være uddraget af den sammenhæng, hvori den oprindelig forelå – indføres på kartotekskort, i protokoller eller lignende typiske registre i dagligdags forstand. Enhver form for systemiseret opbevaring af oplysninger udgør en registrering i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i lovforslagene, også den, der blot består i en arkivering af stedfunden brevveksling med tilhørende aktstykker uden anden bearbejdning af de deri indeholdte oplysninger end den, der ligger i akternes placering i arkivsystemet.

Af betydning for spørgsmålet om offentlig myndigheders adgang til uden anvendelse af edb at registrere oplysninger er derfor navnlig, hvad der gælder af almindelige regler om forvaltningsmyndighedens adgang til at indsamle og opbevare oplysninger.

2. Efter gældende ret er en forvaltningsmyndighed berettiget til uden særlig hjemmel at indsamle enhver oplysning, som er af betydning for varetagelsen af myndighedens funktioner.

Private er ganske vist kun forpligtet til at stille oplysninger til rådighed for en forvaltningsmyndighed, hvor dette er særligt hjemlet, ligesom en offentlig myndighed efter omstændighederne vil kunne afslå at stille oplysninger i dens besiddelse til rådighed for en anden forvaltningsmyndighed, jfr. herom nærmere besvarelsen af udvalgets spørgsmål 9; disse forhold kan efter omstændighederne medføre en praktisk begrænsning i en forvaltningsmyndigheds mulighed for at tilvejebringe en ønsket oplysning, men indebærer principielt ikke en modifikation i forvaltningsmyndighedernes ret til at indsamle enhver oplysning, som er af betydning for udførelsen af deres opgaver.

Der henvises i det hele til *Mogens Koktvedgaard*: »Retlige problemer i forbindelse